

عنوان مقاله:

نقش ماندگار وحی بر پیکرهی بناهای ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی، هنر و محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

زینب یوسفی زاده - کارشناس ارشد معماری و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

فاطمه دلاوری پاریزی - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه غرب دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

فرهنگ، ویژهترین جنبهی معرفی یک تمدن است و هنر، نماد اصلی فرهنگ میباشد و معماری، عینیتترین و قابل ارزیابیتترین مصداق هنر. بنابراین معماری که تلفیقی از تکنیکها، فنون و ظرافتهای مختلف است، نقش بیبدیلی در معرفی فضای فکری، فرهنگی و هنری یک جامعه ایفا میکند و ویژگیهای بارز و حقیقی یک دوران هنری را به نمایش میگذارد. پایبندی و تعلق قلبی هنرمندان دورهی اسلامی بهآموزههای دینی، از پررنگ بودن نقش اینآموزهها و تعالیم در ساخت ابنیهی این دوره قابل دریافت است، تاجائیکه معماران در طراحی و ساخت به بسیاری از اصول اسلامی در ساخت بناتوجه دارند. علاوه بر آن، بهکارگیری آیات نورانی قرآن مجید در کتیبهها، سازهها و بناهای این دوره نشان از انس و پیوند میان جان هنرمند و این آیات عظیمالشأن دارد. با توجه به عدم تمایز میان هنرهایکاربردی و تزئینی در آثار هنری مسلمین و نقش متفاوت و منحصر به فرد خوشنویسی در ابنیهی ایرانی، معماران و بنایان ایرانی در فضای ایران پس از اسلام، بناهایی با بیشترین کاربرد و زیباترین نما و وجه، ساخته و حکمت هنر را جلوههای دیگر بخشیدهاند. ایشان با ترکیب فنون و تکنیکهای معماری، محاسبات هندسی و طراحی اصولی، نوآوریها و ابداعات شخصی، بهرهگیری از سایر هنرها خصوصاً خوشنویسی، این خانداد تمدن اسلامی و همچنین الهام گرفتن ازآموزهها و عقاید مؤمنانه و اسلامی نقش وحی را بر بناهای ایرانی تا همیشه، ماندگار ساختهاند.

کلمات کلیدی:

خوشنویسی، معماری اسلامی، ایران، کتیبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/372351>

